

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421200149
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5421200149.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XXX, A. J. - U., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 4 300,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10Csp/1/2021-181 zo dňa 29. júna 2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 10Csp/1/2021-197 zo dňa 21. septembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. o nároku na náhradu trov konania **m e n í t a k**, že žalobca **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,46 %.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 411,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 122,37 Eur od 19.03.2021 do 18.05.2021, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 038,37 Eur od 19.05.2021 do 25.01.2022, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 843,37 Eur od 26.01.2022 do 03.05.2022 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 411,37 Eur od 04.05.2022 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Konanie v časti ohľadne zaplatenia sumy 711,- Eur zastavil (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 % (výrok IV.).

2. Proti výroku IV. o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) „Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“ Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP „Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.“ Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca mal úspech v časti o zaplatenie 3 663,43 Eur (istina 3 411,37 Eur + vyčíslené úroky z omeškania v celkovej výške 252,06 Eur), ako aj že k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu v časti o zaplatenie 711,- Eur došlo pre správanie žalovaného, a to z dôvodu úhrad zo strany žalovaného. Pri výpočte percentuálneho nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie pochybil v tom smere, že opomenul započítať aj sumu vo výške 711,- Eur, ktorá mala byť pripočítaná k sume 3 663,43 Eur, nakoľko suma 711,- Eur predstavuje úhrady žalovaného po podaní žaloby, a teda v tejto časti zapríčinil zastavenie konania

práve žalovaný. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie ohľadom čistého úspechu žalobcu v rozsahu 42 %, nakoľko po podaní žaloby žalovaný vykonal platby spolu vo výške 711,- Eur (84,- Eur + 195,- eur + 432,- Eur), teda vo väčšom rozsahu, než aký zohľadnil pri posudzovaní pomeru úspechu a neúspechu v konaní, preto síce správne aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, avšak opomenul k úspechu žalobcu pripočítať aj sumu 711,- Eur. Žalobca bol teda v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 4 374,43 Eur s príslušenstvom (3 411,37 Eur súdom priznaná suma + 711,- Eur úhrady žalovaného po podaní žaloby + 252,06 Eur súdom priznaný úrok z omeškania z jednotlivých súm po úhradách žalovaného). Žalobca tak mal v konaní úspech v rozsahu 84,74 Eur (správne malo byť uvedené „ 84,74 % “ - poznámka odvolacieho súdu). Čistý úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 69,48 % (84,74 % - 15,26 %) a súd mal preto rozhodnúť tak, že mal žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 69,48 %, namiesto v rozsahu 42 %. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 M Cdo 4/2010 zo dňa 14.09.2011. Žiadal, aby odvolací súd výrok IV. napadnutého rozsudku zmenil tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 69,48 % a zároveň mu prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. ho v napadnutom rozsahu zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP), ktorý vo výroku IV. o náhrade trov konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,46 %.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a III. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 CSP).

6. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomerov jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Vedenie súdneho sporu so sebou pravidelne prináša výdavky, a to ako na strane žalobcu, tak na strane žalovaného. Pokiaľ súdny spor skončí rozhodnutím o žalobe, je zároveň podľa výsledku zrejmé, či žalobca uplatňoval žalované právo dôvodne alebo nie. Ak je žalobe vyhovené, teda žalobcovi uplatnené právo svedčí, vzniká mu nárok na náhradu nákladov, ktoré mu v konaní vznikli. Tento nárok je procesným predpisom označovaný ako nárok na náhradu trov konania. Toto právo mu vzniká proti žalovanému, ktorý v konaní nebol úspešný. Uvedené platí aj naopak. Ak žalobe vyhovené nie je a žalobca spor prehrá, vzniká nárok na náhradu trov konania žalovanému, pretože v obhajobe svojich práv bol úspešný on. Uvedenému princípu nemožno vyčítať žiaden nedostatok spravodlivosti a platí v akomkoľvek sporovom konaní bez ohľadu na to, kto je stranou sporu. Ak je teda strana v konaní úspešná, žiada náhradu svojich trov od neúspešnej protistrany oprávnene. V tomto princípe rozhodovania o trovách konania je zohľadnená zodpovednosť za výsledok.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že žalobca si uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 4 300,82 Eur s príslušenstvom. Po podaní žaloby žalovaný uhradil žalobcovi sumu celkom 711,- Eur. Ku dňu rozhodnutia vo veci samej žalobcom uplatňovaný nárok predstavoval celkom sumu 5 162,75 Eur, ktorá pozostáva z istiny v sume 4 300,82 Eur a úrokov z omeškania v sume 861,93 Eur. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi ako dôvodný nárok na zaplatenie sumy 3 663,43 Eur, ktorá pozostáva z istiny 3 411,37 Eur a úrokov z omeškania v sume 34,44 Eur + 139,40 Eur + 51,59 Eur + 26,63 Eur. V tejto časti žaloby bol úspešný žalobca. Zároveň súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 711,- Eur zastavil, z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, nakoľko žalovaný túto sumu žalobcovi uhradil až po podaní žaloby. V tejto časti uplatneného nároku došlo k zastaveniu konania z dôvodu správania sa žalovaného, teda procesne zavinil zastavenie

konania. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Úspech žalobcu tak predstavuje suma 4 374,43 Eur (3 663,43 Eur + 711,- Eur), oproti uplatňovanej sume 5 162,75 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 84,73 % a neúspech žalobcu predstavuje 15,27 % (suma 788,32 Eur, ktorá pozostáva zo zamietnutého nároku v sume 178,45 Eur a zamietnutých úrokov z omeškania za obdobie od 28.06.2018 do 18.03.2021). Neúspech žalobcu 15,27 % je úspechom žalovaného. Čistý úspech žalobcu, zodpovedajúci rozdielu úspešnosti strán, predstavuje 69,46 % (84,73 % - 15,27 %). Pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 %, pri určovaní úspešnosti strán správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 CSP, avšak nesprávnym postupom pri výpočte dospel k nesprávnemu rozsahu nároku žalobcu na náhradu trov konania ako úspešnej strany sporu, keď opomenul ako úspech žalobcu započítať aj sumu 711,- Eur uhradenú žalovaným po podaní žaloby.

10. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,46%, ktorý zodpovedá jeho čiastočnému úspechu v spore proti žalovanému.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).